

Kara Elmas

– ulvi mehmet · 06 Ocak 2015

Onca madenciyi içine gömer
Ocaklar yıkılır,ocaklar söner
Yanlış hesap yapan Bağdat'tan döner
Topraktan çıkıyor bu kara elmas... Patlamayla göçük olur yıkılır
Azıcık vicdanı olan sıkılır
Bu kara mezara canlar tıklır
Cenazeler yıkıyor bu kara elmas... Doğru diyen dokuz köyden kovulur.
Sobasız fakire beleş dağılır
İnek gibi görülüp günlük sağılır
Oy olup akıyor bu kara elmas... Dert yumağı elde çile örüyor.
Etrafta her şeyi kara görüyor
Çoluk çocuk onla yaşam sürüyor.
Çok cana bakıyor bu kara elmas... Sökmüyor şafaklar ağarmaz tamlar
Yokluğunu ancak olmayan anlar
Kışın ayazında ısınır canlar
Sobalar yakıyor bu kara elmas... Uzun Mehmet acep nereden bulmuş
Altında kalanlar talihsiz kulmuş
Üstüne örtülen bir kara çulmuş
Hep ecel kokuyor bu kara elmas... Ocaklar sahipsiz madenler kanlı
Semer ıslak ise bulunmaz zanlı
Mecbur kalmış işçim giriyor canlı
Mezara sokuyor bu kara elmas... Besmele çekerek içine dalmış
Ne zaman çökecek Allah'a kalmış
Kahpe felek şansı bizlerden çalmış
Kaderi dokuyor bu kara elmas... Bu kara kuyular yiğit harmanı
Mehmet'in kalmamış dizde dermanı
Boynuna takılmış ölüm fermanı
Yüzüne okuyor bu kara elmas... Ulvi mehmet